

Arrest

nr. 218 156 van 13 maart 2019
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. MILLEN
Tongersesteenweg 4 / 1
3730 HOESELT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging, thans de minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 14 november 2018 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 10 oktober 2018 tot beëindiging van het verblijf.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 december 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 januari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat J. MILLEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat J. TASSENOY, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker kwam op 6 december 1996 met zijn ouders naar België. Hij bekam op 23 januari 2007 een verblijfskaart als familielid van een Belg.

Op 10 oktober 2018 wordt het recht op verblijf ingetrokken op grond van artikel 44*bis*, §2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Dit is de bestreden beslissing, die als volgt gemotiveerd is:

*"(...)
Mijnheer,*

[...]

Krachtens artikel 44bis § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gemaakt aan uw verblijf, om de volgende redenen:

Op 06.12.1996 kwam u met uw ouders (R. L. en R. R. • ...), uw 2 zussen (R. S., R. S.) en 4 broers (R. A., R. A., R. M., R. A.) voor het eerst in België aan. Uw ouders dienden een eerste asielaanvraag in op 09.12.1996, aangezien hun kinderen op dat moment nog minderjarig waren, volgden zij de asielprocedure van de ouders.

Op 12.12.1996 werd een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten genomen, deze beslissing werd nog diezelfde dag aan uw ouders betekend.

Op 16.12.1998 werd een schorsend beroep ingediend bij de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Op 22.05.1997 werd een bevestigende beslissing tot weigering van verblijf genomen door de Commissaris- generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, deze beslissing werd per post aan uw ouders betekend.

Op 05.06.1997 werd een verzoekschrift ingediend bij de Raad van State tegen de bevestigende beslissing van weigering van verblijf van 22.05.1997. Dit verzoek werd op 18.06.1997 verworpen.

Uw ouders dienden op 07.07.1997 een aanvraag tot machtiging van verblijf in het kader van artikel 9,3 van de wet van 15 december 1980 in. Deze aanvraag werd op 24.02.1998 onontvankelijk verklaard.

Uw ouders dienden een tweede asielaanvraag in op 30.09.1998.

Op 04.12.1998 werd een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten genomen, deze beslissing werd rechtstreeks betekend.

Op 09.12.1998 werd een schorsend beroep ingediend bij de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Op 14.01.2000 dienden uw ouders voor hen en hun 7 kinderen een aanvraag tot regularisatie in op basis van de wet van 22.12.1999, betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk.

Op 19.07.2002 werd u onderworpen aan een vreemdelingencontrole naar aanleiding van diefstal (PV-nr. AN.18.23.058729/2002).

Uw ouders werden op 21.02.2003 uitgesloten van de toepassing van de regularisatiewet van 22.12.1999, beslissing hen betekend op 10.03.2003, daar de ernstige bedreiging voor de openbare orde die uit hun gedrag voortvloeide, zodanig was dat hun familiale en persoonlijke belangen geen voorrang mochten hebben op het vrijwaren van de openbare orde.

Op 07.04.2003 werd een verzoekschrift ingediend bij de Raad van State om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 21.02.2003.

Op 24.06.2003 werd een bevestigende beslissing tot weigering van verblijf genomen door de Commissaris- generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, deze beslissing werd per post aan uw ouders betekend.

Op 18.07.2003 werd een verzoekschrift ingediend bij de Raad van State tegen de bevestigende beslissing van weigering van verblijf van 24.06.2003.

Uw ouders dienden op 28.07.2003 een aanvraag tot machtiging van verblijf in het kader van artikel 9,3 van de wet van 15 december 1980 in. Deze aanvraag werd zonder voorwerp beschouwd.

Het verzoekschrift van 07.04.2003 om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 21.02.2003 werd op 04.11.2003 verworpen.

Op 28.03.2005 zijn uw ouders uit de echt gescheiden en op 21.09.2005 is uw moeder in het huwelijk getreden met H. H., geboren op 31.03.1974, van Belgische nationaliteit sinds 26.08.2004.

Op 14.12.2005 diende u een aanvraag tot machtiging van vestiging in als bloedverwant van de echtgenote van een Belg.

Op 23.01.2007 werd u gevestigd.

Bij vonnis van 09.12.2008 door de Jeugdrechtbank van Antwerpen werd het vonnis van 16.04.2008 herzien en werd u onder toezicht gesteld voor feiten van diefstal.

Bij vonnis van 03.12.2009 werd u door de Jeugdrechtbank van Antwerpen onder toezicht gesteld uit hoofde van diefstal.

Op 22.02.2010 werd u door de jeugdrechtbank van Antwerpen voorlopig geplaatst in het Gesloten Federaal Centrum voor Jongeren in Everberg, centrum voor voorlopige plaatsing van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en op 26.02.2010 werd u geplaatst in de gemeenschapsinstelling 'De Overstap' te Antwerpen.

Op 29.03.2010 werd het verzoekschrift van 18.07.2003 tegen de bevestigende beslissing weigering van verblijf van 24.06.2003 door de Raad van State verworpen.

Op 22.08.2010 werd u onderworpen aan een vreemdelingencontrole naar aanleiding van diefstal van metaal, op heterdaad betrapt (PV-nr. HA.17.L6.002466/2010).

Bij vonnis van 10.01.2011 door de Jeugdrechtbank van Antwerpen werd het vonnis van 03.12.2009 herzien en werd u onder toezicht gesteld, ook werd u een prestatie van opvoedkundige of filantropische aard opgelegd uit hoofde van diefstal met braak, inklimming of valse sleutels.

Bij vonnis van 21.02.2012 werd u door de Jeugdrechtbank van Hasselt onder toezicht gesteld, ook werd u een prestatie van opvoedkundige of filantropische aard opgelegd uit hoofde van diefstal met braak, inklimming of valse sleutels.

Op 15.07.2012 werd u door de jeugdrechtbank van Antwerpen voorlopig geplaatst in het Gesloten Federaal Centrum voor Jongeren in Everberg. Op 20.08.2012 werd de maatregel tot voorlopige plaatsing Ingetrokken en werd u toevertrouwd aan uw thuismilieu.

Bij vonnis van 26.09.2013 werd u door de Jeugdkamer van het Hof van Beroep van Antwerpen berispt voor feiten van diefstal.

Op 22.11.2013 werd u opgesloten onder aanhoudingsmandaat in de gevangenis van Brugge uit hoofde van diefstal met braak, inklimming of valse sleutels en bendeforming.

De Correctionele Rechtbank van Brugge veroordeelde u op 08.05.2014 tot een definitief geworden gevangenisstraf van 18 maanden daar u zich schuldig had gemaakt aan diefstal met braak, inklimming of valse sleutels (5 feiten); aan deel te hebben uitgemaakt van een vereniging met het oogmerk om een aanslag te plegen op personen of op eigendommen; aan diefstal met geweld of bedreiging, door twee of meer personen, met gebruik van een voertuig of enig ander al dar niet met een motor aangedreven tuig om de diefstal te vergemakkelijken of uw vlucht te verzekeren (2 feiten). De feiten pleegde u tussen 01.11.2013 en 21.11.2013.

Op 03.06.2014 werd u een voorlopige Invrijheidstelling toegekend.

De politierechtbank van Antwerpen veroordeelde u op 12.11.2015 tot een definitief geworden gevangenisstraf van 3 maanden daar u zich schuldig had gemaakt aan het besturen van een brom flets zonder dekking van een verzekering. Dit feit pleegde u op 08.07.2014.

De Correctionele Rechtbank van Antwerpen veroordeelde u op 13.11.2015 tot een definitief geworden gevangenisstraf van 6 maanden in staat van wettelijke herhaling daar u zich schuldig had gemaakt aan opzettelijke verwondingen of slagen met een ziekte of ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid. Dit feit pleegde u op 25.06.2014.

De politierechtbank van Antwerpen veroordeelde u op 06.06.2016 tot definitief geworden gevangenisstraffen van 6 maanden en van 3 maanden daar u zich schuldig had gemaakt aan het besturen van een voertuig zonder dekking van een verzekering; aan het besturen van een voertuig zonder een geldig keuringsbewijs, in staat van wettelijke herhaling; aan een voertuig te hebben bestuurd tijdens het verval van het recht tot sturen voor de duur van 6 maanden; aan een voertuig in het verkeer op de openbare weg te hebben gebracht dat niet was ingeschreven. Deze feiten pleegde u op 10.08.2015.

Op 12.10.2016 werd u opgesloten in de gevangenis van Antwerpen uit hoofde van uw veroordelingen van 12.11.2015, van 13.11.2015 en van 06.06.2016.

Van 13.10.2016 tot 23.11.2016 werd er u een onderbreking van de strafuitvoering toegekend. Op 23.11.2016 keerde u niet terug uit uw strafonderbreking. U werd hiervoor geseind.

Het hof van Beroep van Antwerpen veroordeelde u op 26.10.2018 tot een definitief geworden gevangenisstraf van 4 jaar in staat van wettelijke herhaling daar u zich schuldig had gemaakt aan mensenhandel door de werving, het vervoer, de overbrenging» de huisvesting, de opvang van een persoon, het nemen of de overdracht van de controle over haar met als doel de uitbuiting van prostitutie of andere vormen van seksuele uitbuiting van deze persoon, waarbij haar toestemming met de voorgenomen of daadwerkelijke uitbuiting van geen belang was, met de omstandigheden dat het misdrijf werd gepleegd op een minderjarige, dat het misdrijf werd gepleegd door misbruik te hebben gemaakt van de kwetsbare positie waarin de persoon verkeerde ten gevolge van een onwettige of precaire administratieve toestand, haar precaire sociale toestand, haar leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken, door direct of indirect gebruik te maken van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang en dat het misdrijf werd gepleegd aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging, al dan niet in de hoedanigheid van een leidend persoon. Dit feit pleegde u tussen 19.07.2016 en 02.08.2015.

Op 09.06.2017 werd u aangehouden en terug opgesloten in de gevangenis van Antwerpen uit hoofde van uw veroordeling van 26.10.2016.

Op 11.07.2017 werd beslist om de voorlopige invrijheidstelling, d.d. 03.06.2014, in te trekken daar u opnieuw werd veroordeeld op 26.10.2016 door het Hof van Beroep van Antwerpen voor feiten gepleegd tijdens de proeftermijn.

Sinds jeugdige leeftijd doorliep u een indrukwekkend traject met diverse jeugdbeschermingsmaatregelen. Deze maatregelen hadden blijkbaar niet het minste gedrag corrigerende effect.

Sinds u op 26.09.2012 meerderjarig werd, liep u niet minder dan 3 veroordelingen op voor feiten van diefstallen; opzettelijke slagen en verwondingen met ziekte of arbeidsongeschiktheid tot gevolg en mensenhandel. U was net 19 jaar toen u in korte tijd talrijke diefstallen en andere eerlijkheidsmisdrijven pleegde, waarbij tijdens uw rooftochten roekeloos, zonder scrupules, gewetenloos en met een niets ontziende criminele ingesteldheid opgetreden werd. Uit uw daden blijkt een totale oneerlijkheid en een criminele ingesteldheid, welke door het planmatige karakter van de gepleegde feiten alleen nog maar benadrukt worden. Hiertegen dient de maatschappij beschermd te worden.

Uw gebrek aan respect voor de wet wordt verder onderstreept door het feit dat u niet minder dan 17 veroordelingen door de politierechtbank in verkeerszaken opgelopen hebt, waaronder 2 met een gevangenisstraf van 3 maanden en van 6 maanden en 3 maanden [op 17.04.2012, 22.10.2012 (2x), 20.12.2013 > 30.12.2013, 25.04.2014, 28.04.2014, 12.05.2014, 12.02.2015, 01.09.2015, 12.11.2015 (3 maanden gevangenisstraf), 09.12.2015, 16.12.2015, 18.02.2016, 29.02.2016, 06.06.2016 (6 + 3 maanden gevangenisstraf 13.12.2016)]. Deze feiten zijn ernstig omdat ze getuigen van een totaal gebrek aan verantwoordelijkheidszin in het verkeer en aantonen dat u zich boven de wet verheven voelt. U staat totaal niet stil bij de mogelijke gevolgen van uw handelen, u had geen geldig rijbewijs en verloor het recht tot sturen, maar dat hield u niet tegen toch met de wagen te rijden tijdens deze verboden en

dat dan vaak nog zonder geldige verzekering en/of inschrijving van het voertuig. U lijkt een leven te leiden waarbij u op geen enkele wijze rekening houdt met derden, u trekt duidelijk geen lessen uit deze veroordelingen en u blijkt de ernst van uw daden niet in te zien, noch schijnt u te begrijpen dat uw gedrag maatschappelijk onaanvaardbaar is.

U kon het zelfs niet laten om na de aan u toegekende strafonderbreking van 13.10.2016 tot 23.11.2016 niet terug te keren naar de gevangenis. U werd hiervoor geseind en op 09.06.2017 opnieuw aangehouden en opgesloten in de gevangenis van Antwerpen. Dit getuigt van het feit dat u niet geneigd bent u te conformeren aan de maatschappelijke norm dat u zich aan de wet moet houden en bevestigt uw onbetrouwbaar karakter. Enige verbetering in uw gedrag dat afbreuk vermag te doen aan het ernstig, reëel en actueel gevaar dat u vormt voor de openbare orde, kan niet worden vastgesteld.

*Uit voorgaande blijkt dat u geen lessen trekt uit uw veroordelingen en dat u de ernst van uw daden niet blijkt of niet wenst in te zien, noch schijnt u te begrijpen dat uw gedrag maatschappelijk onaanvaardbaar is. De feiten waarvoor u werd veroordeeld worden alsmaar ernstiger. Op 26.10.2016 werd u veroordeeld tot een gevangenisstraf van 4 jaar voor feiten van mensenhandel met als doel de seksuele uitbuiting van een uit een instelling ontvlucht minderjarig meisje. Uit het arrest van het Hof van beroep van 26.10.2016 blijkt: *De handelingen van beklaagde (u) en zijn broer R. A. kaderen in een vereniging waarbij aan de minderjarige en uit de instelling gevluchte J. onderdak werd verschaft in hotels en bij de vriendin van beklaagde (u) "Y.", die als meerderjarige escorteservice uitvoert, en waarbij ze de prostitutieactiviteiten van de minderjarige uitbuiet. Er werden chauffeurs ingezet en onder de identiteitskaart van de chauffeurs hotelkamers geboekt door beklaagde (u). Uit de afgeluisterde gesprekken blijkt dat de prijs voor een afspraak met een klant mee door beklaagde (u) werd bepaald. Beklaagde (u) wist dat J. een ontvluchte minderjarige was zodat de omstandigheid van minderjarigheid en kwetsbare positie bewezen voorkomt. Het staat tevens vast dat het kwetsbare slachtoffer onder morele druk stond van de omgeving die haar onderdak verleende en drugs verschaft, om zich te prostitueren. Zonder cocaïnegebruik zou ze haar prostitutieactiviteiten niet hebben kunnen uitoefenen volgens haar verklaring".*

De ernst van de feiten, de gezondheidsrisico's die het slachtoffer liep, de impact van de feiten op de verdere ontwikkeling van het slachtoffer, geven blijk van een volstrekt normloze ingesteldheid en een fundamenteel gebrek aan respect voor de fysieke en psychische ingesteldheid van een kwetsbaar minderjarig meisje. Uit uw persoonlijk handelen komt een volgehouden, voor de maatschappij gevaarlijke criminele ingesteldheid naar voren waardoor het helemaal niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag in de toekomst niet zal herhalen. U trok geen lering uit uw reeds gevulde strafregister.

Ingevolge de bijzondere zwaarwichtigheid van de feiten die gericht waren op het bekomen van snel en illegaal voordeel, het herhaaldelijk karakter en het gegeven dat u geweld of bedreiging niet schuwt, wordt geconcludeerd dat u een ernstig gevaar kan betekenen voor de rust van de burgers evenals voor de handhaving van de openbare orde. Het herhaaldelijk niet respecteren van de strafrechtelijke bepalingen in België getuigt expliciet van het niet geïntegreerd zijn in de Belgische samenleving.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u een ernstig, reëel en actueel gevaar vormt voor de samenleving en dat er ernstige redenen van openbare orde zijn die een beëindiging van uw verblijf in België rechtvaardigen en zelfs vereisen.

Overeenkomstig artikel 62§1, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, heeft eenieder het recht om gehoord te worden vooraleer jegens hem of haar een nadelige individuele maatregel wordt genomen. Op 08.02.2018 ondertekende u de kennisname. U verklaarde in de vragenlijst hoorrecht dat uw taal Nederlands is; dat u niet zo goed Engels spreekt en schrijft; dat u goed en perfect Nederlands, Frans, Duits en een klein beetje Engels schrijft en spreekt; dat u sinds 1995 in België bent; dat u niet in het bezit bent van reisdocumenten; dat u op 11.10.2016 bij u thuis werd opgepakt en dat u uw Belgische papieren diende af te geven aan de politie omdat u direct naar de gevangenis moest; dat ze u nog iets gingen laten weten, maar dat u tot de dag van vandaag nog steeds niets heeft gehoord; dat u geen ziekte hebt die u belemmert te reizen of terug te keren naar uw herkomstland; dat u voor u in de gevangenis belandde woonachtig was op de "(...)"; dat u een relatie heeft met J. B., met recht op verblijf; dat uw moeder (R. R.), uw vader (R. L.), uw 4 broers (A., A., M. en A.), uw 2 zussen (S. en S.), en 2 kinderen, allen in België verblijven; dat één kind bij uw moeder verblijft en het andere kind verblijft bij zijn eigen moeder; dat R. A., geboren op 07.10.2016 bij uw moeder verblijft en het andere kind, S. S. verblijft bij zijn moeder, S. C.; dat u 2 minderjarige kinderen heeft in België, een baby van 1 jaar en 4

maanden en een kind geboren in 2010, beiden geboren te Sint Erasmus in Borgerhout; dat u niet getrouwd bent of een duurzame relatie hebt in uw land van herkomst of in een ander land dan België daar u in België bent opgegroeid en u niet vaak buiten België bent geweest; dat u geen familie heeft in uw land van herkomst of in een ander land dan België en met niemand contact heeft gehad, dat uw ganse familie met de oorlog naar en rond Europa zijn gevlucht; dat u tot uw 18ds naar school bent geweest maar gestopt bent wegens ziekte van uw moeder, borst en longkanker, en daardoor geen diploma heeft behaald; dat u tuinbouw heeft gevolgd, mechanica en groot keuken; dat u nu verder aan het studeren bent in de gevangenis en een opleiding Bedrijfsbeheer en Publisher aan het volgen bent; dat u ook nog een opleiding Keuken volgt om toch iets te bereiken en een getuigschrift te behalen; dat u bij 'Opnieuw en Co' te Mortsel en bij "Opnieuw en Co" te Duffel in de Kringloopwinkel heeft gewerkt, bij "Manus" 1e Antwerpen, Stuivenberg en dit allemaal voor artikel 60 OCMW te Boechout; dat u niet heeft gewerkt in uw land van herkomst; dat u niet opgesloten of veroordeeld werd in een ander land dan België maar dat u wel naar België werd overgebracht voor de feiten waarvoor u nu opgesloten bent omdat ze u gepakt hadden met een valse pas, dat u niet weet of het goed is om dit te vermelden omdat er geen enkel spoor van is, zowel in de Begijnenstraat als te Merksplas; dat u niet naar uw land kan terugkeren omdat uw familie en uw kinderen in België zijn geboren, dat u zo goed als heel uw leven in België verblijft, dat u dus niets kent in uw land van herkomst, dat uw moeder ernstig ziek is, dat ze lijdt aan borst en longkanker, dat uw vader een bypass operatie aan zijn hart heeft ondergaan, dat u dus ook nergens terecht kan in Servië; dat u traditioneel gezien, als kleinste kind, voor uw ouders moet zorgen; dat uw zussen getrouwd zijn; dat wanneer er een erfenis komt alles voor u alleen is omdat u voor uw ouders zorgt en ook omdat uw zoontje bij uw moeder is; dat u aan uw moeder de volledige volmacht heeft gegeven; dat u nog een zoon heeft bij uw ex vriendin; dat u hoopt iets te bereiken met uw opleidingen en ook verder in de toekomst; dat u dan ook bent opgegroeid in België en dat u België nooit zou verlaten vanwege uw kinderen, ouders en familie; dat u niemand heeft in uw land van herkomst en er nooit met iemand contact heeft gehad; dat wanneer u naar uw herkomstland wordt teruggestuurd u van zodra het kan terug zal keren voor uw familie en kinderen; dat u ook een Belgische peter en meter heeft (L. D. R. en D. S.).

Uw advocaat voegde op 22.02.2018 de volgende bijkomende elementen toe: uw Curriculum Vitae; een uittreksel van de gezinssamenstelling van uw broer (R. A.); F+ kaarten van uw broers (A. en A.), van uw zussen (S. en S.), van uw moeder (R.) en een verblijfskaart van M. M. (vriendin van uw broer A.); een uittreksel uit de geboorteakte van uw zoon (R. A.); 8 brieven van VOCVO (Vlaams Ondersteuningscentrum Volwassenenonderwijs) voor Inschrijvingen cursus werk zoeken, bedrijfsbeheer en hulpkok, mededeling ontvangst rapportkaartje en een mededeling dat het profiel nog niet actief was; een blanco oriënteringstest lessen bedrijfsbeheer; info aangaande de Examencommissie; een inschrijvingsformulier schooljaar 2017-18 ICTCREA - Centrum voor volwassenenonderwijs - Taxandria Turnhout; loopbaangegevens; bewijs van in en uitschrijvingen VDAB; inschrijvingsbewijs VDAB; voorbereiding Curriculum Vitae; CAW - inschrijving kinderbezoek en CAW - Inschrijving workshops van 'RETOER'.

In het kader van een beslissing tot beëindiging van het verblijf genomen in toepassing van artikel 44bis § 2 van de wet van 15 december 1980, betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, moet er rekening gehouden worden met de duur van uw verblijf in het Rijk, uw leeftijd, uw gezondheidstoestand, uw gezins- en economische situatie, uw sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin u bindingen heeft met uw land van oorsprong.

U verklaarde in uw hoorrecht een relatie te hebben met J. B. (geboren te K. op 29.02.1996, van Servische nationaliteit, 8.554.215). Zij is in het bezit van een A-kaart geldig tot 07.01.2019 en kwam tot 27.01.2018 op bezoek in de gevangenis (bezoekerslijst tot 02.10.2018). Er zijn verder geen details over deze relatie gekend, noch is geweten of deze relatie tot op heden verder duurt. Jullie stonden nooit officieel ingeschreven op eenzelfde adres, U legt geen elementen voor waaruit blijkt dat uw relatie voldoende hecht is om onder het toepassingsgebied van artikel 8 EVRM te vallen. Hoe dan ook, zelfs indien vast zou staan dat er sprake zou zijn van een beschermenswaardig gezinsleven tussen u en mevrouw J., quod non, kan opgemerkt worden dat er uit uw administratief dossier geen precieze onoverkomelijke hinderpalen blijken die de voortzetting van dit gezinsleven in uw land van herkomst of elders verhinderen, evenmin blijkt dat u uw gezinsleven enkel in België verder zou kunnen zetten. Mevrouw heeft bijvoorbeeld, net als u, de Servische nationaliteit wat er toch op wijst dat de Servische cultuur en gewoonten haar niet volledig vreemd zullen zijn. Het feit dat mevrouw J. niet gedwongen kan worden het Belgische grondgebied te verlaten, maakt niet dat zij u niet vrijwillig zou kunnen volgen naar uw land van herkomst of elders. Mevrouw J. kan er uiteraard ook voor kiezen in België te blijven en

contact met u onderhouden via mail, telefoon en andere moderne communicatiemiddelen, alsook via periodieke reizen naar Servië of een andere plaats waar u zou verblijven.

Volgens uw verklaringen heeft u ook twee minderjarige kinderen in België: S. S. (geboren te Antwerpen op 18.07.2011, van Servische nationaliteit, in het bezit van een identiteitskaart voor kinderen) en R. A. (geboren te Antwerpen op 07.10.2016, verdere gegevens onbekend).

De moeder van uw oudste zoon, S.S., is S.C. (geboren te L. op 15.09.1996, van Servische nationaliteit, in het bezit van een A-kaart; 7.614.666). U hebt het kind niet erkend en er werd geen DNA-test uitgevoerd. Het kind en de moeder komen niet op bezoek in de gevangenis. U of uw advocaat verschaft verder geen enkel gegeven over uw relatie met uw vermeende zoon. Het gaat hier dan ook om een loutere bewering die door geen enkel document gestaafd wordt. U legt geen enkel bewijsstuk voor dat aantoonst of en hoe u invulling geeft aan het gezins- en/of familieleven met uw vermeende zoon. U toont niet aan of u bijdraagt aan het onderhoud van Sebastian, of u deelt in de beslissingen over zijn opvoeding, et cetera. Jullie stonden nooit officieel op eenzelfde adres ingeschreven. Er liggen thans geen bewijzen voor die aantonen dat er een nauwe band bestaat tussen u en Sebastian. Er werd geen gezinsleven aangetoond tussen u en Sebastian in de zin van artikel 8 van het EVRM. De uitwijzing van een ouder die niet samenwoont met zijn minderjarige kind heeft niet dezelfde ontwrichtende impact op het leven van het kind als de uitwijzing van een ouder die wel als een gezin samenwoont met zijn kinderen, zeker indien contact via telefoon en internet mogelijk blijft vanuit het land waarnaar de ouder zal worden uitgewezen en er voor de kinderen geen beletsel bestaat om deze ouder te gaan opzoeken in diens land van herkomst (EHRM 18 oktober 2006, Ünür/Nederland; EHRM 8 januari 2009, Grant/heir Verenigd Koninkrijk; EHRM 17 februari 2009, Onur/Her Verenigd Koninkrijk). Uit niets blijkt dat contact via telefoon en/of internet vanuit uw herkomstland of het land waar u zich zal vestigen niet mogelijk zou zijn. Er blijkt evenmin dat uw zoon mits begeleiding van de moeder of een ander gezinslid of indien hij wat ouder is u niet zou kunnen opzoeken daar waar u zich zal vestigen.

Wat betreft uw jongste zoon, legt u een uittreksel uit de geboorteakte voor afgegeven op 12.02.2018 te Antwerpen. Hieruit blijkt dat R. A. te Borgerhout geboren werd op 07.10.2016, dat u als vader vermeld wordt en dat D. S. zijn moeder is. U verklaarde dat A. woonachtig is bij R. A., uw moeder, en dat u haar "de volledige volmacht gegeven heeft". Vergezeld van een volwassen familielid, komt A. van tijd tot tijd op bezoek in de gevangenis. D. S. kwam, tenminste tot het moment van redactie van onderhavige beslissing (02.10.2018) niet bij u op bezoek in de gevangenis. Noch R. A. noch D. S. zijn (op die naam) ingeschreven in de registers, momenteel heeft dus geen van beiden recht op verblijf in België. Er worden geen bewijzen voorgelegd dat mevrouw D. ontzet zou zijn uit het ouderlijk gezag, evenmin is geweten waar de moeder van A. zich bevindt en of zij al dan niet op enige wijze bijdraagt aan de opvoeding van haar zoon. Het staat ook niet vast dat R. A. effectief bij uw moeder verblijft zoals u beweert. Uit het gegeven dat hij op bezoek komt in de gevangenis, kan niet zomaar afgeleid worden dat hij ook een vaste woonplaats heeft in België. Hoe dan ook, er liggen geen concrete elementen voor die er op zouden kunnen wijzen dat er in hoofde van uw zoon ernstige moeilijkheden zouden zijn indien hij u zou volgen naar uw herkomstland of elders. Hij is nog zeer jong waardoor verondersteld kan worden dat hij zich makkelijk zou kunnen aanpassen aan een nieuwe situatie. Bovendien is hij nog niet schoolplichtig. Het feit dat hij in België geboren werd, is op zich geen reden om aan te nemen dat hij zich niet zou kunnen aanpassen in het land van herkomst van zijn vader dan wel een derde land. Uw moeder zou dan contact met Sebastian kunnen onderhouden door middel van moderne communicatiemiddelen of middels korte bezoeken aan het land waar jullie zich zouden vestigen. Het hoger belang en welzijn van de kinderen heeft een primordiaal karakter maar geen absoluut karakter. Bij de afweging van de verschillende op het spel staande belangen, neemt het belang van de kinderen een bijzondere plaats in. Die bijzondere plaats maakt het evenwel niet onmogelijk om eveneens rekening te houden met andere belangen (EHRM, 3 oktober 2014, nr. 12738/10, Jeunesse t. Nederland, par. 101; GwH 7 maart 2013, nr. 30/2013). Er blijken geen precieze onoverkomelijke hinderpalen die de opbouw van een gezinsleven met A. in het land van herkomst of elders verhinderen, evenmin blijkt dat u het gezinsleven met A. enkel in België zou kunnen opbouwen,

U verklaarde dat uw vader uw moeder, uw 4 broers en uw 2 zussen eveneens in België verblijven. U ontvangt in de gevangenis bezoek van uw familie.

Met betrekking tot uw vader, R. L., kan opgemerkt worden dat deze geen recht op verblijf in België heeft. Hij werd op 25.10.2013 van ambtswege afgevoerd uit de registers en hij werd op 09.06.2017 gerepatriëerd naar Belgrado (Servië). Het gegeven dat hij een hartziekte heeft, is voor onderhavige beslissing irrelevant, Hij verblijft immers niet, althans niet legaal, in België.

Uw moeder, R. R., heeft recht op verblijf in België. Opdat in het bijzonder een relatie tussen meerderjarige kinderen en hun ouders onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM kan vallen, zijn er in beginsel bijkomende elementen van afhankelijkheid vereist die anders zijn dan de gewoonlijke affectieve banden (EHRM 15 oktober 2003, nr. 52206/99, Mokrani v. Frankrijk, par. 33; EHRM 12 januari 2010, nr. 47486/06, A.W. Khan v. Verenigd Koninkrijk, par. 32; EHRM 15 mei 2012, nr. 16567/10, Nacic e.a. v. Zweden, par. 76). Uit de stukken van het administratief dossier blijken geen bijkomende elementen van afhankelijkheid tussen u en uw moeder. Uit de omstandigheid dat u bij uw moeder woonde alvorens uw opsluiting kan niet ipso facto een band van afhankelijkheid tussen jullie worden afgeleid. Het bestaan van een meer dan gebruikelijke afhankelijkheidsrelatie kan niet vastgesteld worden. Aldus wordt het bestaan van een gezinsleven dat onder de bescherming valt van artikel 8 EVRM niet aangetoond. U verklaarde dat uw moeder borst- en longkanker heeft. Deze bewering wordt niet ondersteund met medische attesten. U legt geen attest voor waaruit blijkt dat uw moeder mantelzorg zou nodig hebben, noch legt u bewijsstukken voor waaruit blijkt dat uw aanwezigheid in België vereist zou zijn om voor uw moeder te zorgen. Uw moeder heeft nog kinderen die recht op verblijf in België hebben en er wordt niet aangetoond dat deze kinderen de eventuele zorg voor uw moeder niet op zich zouden kunnen nemen. Bovendien kan, indien nodig, een beroep gedaan worden op diverse diensten die thuisverpleging aanbieden. Aangezien u in de gevangenis verblijft, kan u nu ook niet instaan voor hulp aan uw moeder. U kan contact onderhouden met uw moeder via de moderne communicatiemiddelen, eventueel kan zij u bezoeken daar waar u zich vestigt, er wordt immers niet aangetoond dat zij niet (voor korte perioden) zou kunnen reizen. Dat u volgens uw verklaringen traditioneel gezien als jongste kind voor uw ouders zou moeten zorgen, doet niets af aan voorgaande.

U verwijst eveneens naar de aanwezigheid van uw 4 broers (R. A., R. A., R. M. en R. A.) en uw 2 zussen (R. S. en R. S.) in België. U, uw broer M. en A. zijn momenteel opgesloten in de gevangenis van Beveren. Ook voor het bestaan van een gezinsleven tussen meerderjarige broers en zussen zullen bijkomende elementen van afhankelijkheid, andere dan de gewoonlijke affectieve banden, moeten worden aangetoond. Er worden geen bewijzen voorgelegd die het bestaan van een meer dan gebruikelijke afhankelijkheidsrelatie met één van uw broers of één van uw zussen aantonen. Voor de volledigheid wordt opgemerkt dat er op 08.06.2014 voor uw broer, R. M. (ook gekend als V. K.) een Koninklijk Besluit tot uitzetting werd genomen, beslissing hem betekend op 08.06.2014. Hij werd op 08.03.2015 gerepatrieerd naar Belgrado (Servië). Hij kwam echter illegaal naar België terug en werd op 01.06.2016 opnieuw opgesloten in de gevangenis waar hij een strafrestant van 1.606 dagen moet uitzitten (herroeping van zijn voorlopige invrijheidstelling d.d. 08.03.2015). Voor uw broer R. A. (ook gekend als V. E.) werd er op 28.06.2018 een beslissing tot beëindiging van het verblijf opgesteld. Deze beslissing werd hem op 02.07.2018 betekend.

Een schending van artikel 8 EVRM wordt niet aangetoond. Hoe dan ook, uit artikel 8, tweede lid van het EVRM blijkt dat een inmenging in het privé- en gezinsleven mogelijk is wanneer er een wettelijke basis is en een maatregel nodig is om bepaalde doelstellingen, zoals de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, te verzekeren. Het gevaar dat u vormt voor de openbare orde, is superieur aan de familiale- en privébelangen die u kan doen gelden, er zijn ernstige redenen van openbare orde waardoor het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt.

U bent op 06.12.1996, op 2-jarige leeftijd, in België aangekomen. Inmiddels bent u bijna 24 jaar oud. De omstandigheid dat u al op jeugdige leeftijd in België aangekomen bent, waardoor u een band hebt opgebouwd met België, is als zodanig geen bijzondere omstandigheid. Het is inherent aan langdurig verblijf dat hier bijvoorbeeld een schoolopleiding is genoten en dat er, behalve de familiebanden, ook sociale en culturele banden zijn. Het is begrijpelijk dat u tijdens uw verblijf in België vriendschappen hebt opgebouwd en dat uw sociale leven zich hier afspeelt. Uit niets blijkt echter dat de banden die u met België opgebouwd hebt van een dergelijk uitzonderlijke aard zouden zijn dat deze vermogen op te wegen tegen het ernstig en actueel gevaar dat u door uw persoonlijk gedrag kan worden geacht te vormen voor de openbare orde. U legt immers geen enkel document voor dat het tegendeel bewijst. U werd reeds drie maal veroordeeld sinds u meerderjarig bent. Integratie veronderstelt ook dat men de Belgische reglementering respecteert en zich aldus onthoudt aan het plegen van strafbare feiten.

Aangezien u in Duitsland bent geboren en u op 2-jarige leeftijd op het grondgebied aankwam, zal het terugkeren naar Servië of naar een derde land, om daar een leven op te bouwen, wellicht enige aanpassing van u vergen. Er werden geen elementen voorgelegd dat er onoverkomelijke of bijzondere obstakels voor u bestaan om uzelf in Servië of in een derde land te vestigen. U stelt dat u niets kent in Servië, dat u er niemand kent en dat u nooit contact gehad hebt met iemand daar. U blijft op dit punt in

gebreke enig begin van bewijs voor te leggen of enige nadere, concrete toelichting te verstrekken. Uit het curriculum Vitae dat u voorlegde, blijkt dat uw kennis van de taal Macedonisch en het Servisch zeer goed is. Het is niet onredelijk te veronderstellen dat u een sociaal vangnet hebt in Servië dat u kan helpen bij het opbouwen van uw leven aldaar. Uit het administratief dossier blijkt verder ook dat uw ouders in Duitsland gevat werden toen ze illegalen die uit Oostenrijk kwamen, vervoerden. In hun Servische paspoort werden zeer veel in- en uitreisstempels aangetroffen, ook van Servië. Uw vader werd op 09.06.2017 gerepatriëerd naar Belgrado en mocht u, ondanks wat u in uw CV schrijft, dan toch de taal niet spreken dan kan hij u eventueel helpen om uw kennis van de taal 20 snel mogelijk te verbeteren en om uw leven opnieuw uit te bouwen in Servië. Daar het recht op verblijf van uw 2 broers (M. en A.) eveneens beëindigd werd, zouden jullie elkaar desgewenst kunnen ondersteunen om jullie leven in het herkomstland dan wel elders opnieuw op te bouwen. Een deel van het gezinsleven kan daar worden verdergezet.

Uit het administratief dossier van uw broer A. blijkt dat uw familie ook banden heeft met Macedonië. Hij verklaarde immers dat uw vaders kant van de familie Servisch is en uw moeders kant Macedonisch. U zou ook minstens één nonkel hebben in Macedonië. Onderhavige beslissing betekent geenszins dat u naar Servië hoeft te gaan, u kan er ook voor opteren naar Macedonië te gaan. U spreekt de taal, heeft er familie en er liggen thans geen documenten voor waaruit blijkt dat u er geen verblijfsrecht zou kunnen bekomen.

U hebt zo goed als geen werkervaring (van 26.06.2013 tot 04.10.2013 en van 18.02.2013 tot 22.04.2013). U nam na 22.04.2013 nooit meer de verantwoordelijkheid om zelf in een inkomen te voorzien. In plaats van een reguliere tewerkstelling schrok u er niet van terug om uit geldnood diefstallen te plegen en om een minderjarig meisje uit te buiten. Er zijn geen tewerkstellingen van die aard dat gesproken zou kunnen worden van een economische binding met het gastland. U bezit een strafblad wat uw inschakeling in de arbeidsmarkt niet ten goede komt. Er kan worden aangenomen dat u met de reeds gevolgde opleidingen, vaardigheden en kwaliteiten toegang kan hebben tot de arbeidsmarkt daar waar u zich zal vestigen. Het contact met vrienden en kennissen in België kan u onderhouden via de moderne communicatiemiddelen en indien zij dat wensen, zouden zij u in uw thuisland dan wel elders kunnen komen bezoeken. Daarnaast kunnen zij u ook vanuit België ondersteunen bij uw herintegratie in uw thuisland dan wel in een derde land. U hebt geen elementen aangebracht met betrekking tot uw gezondheidstoestand die onderhavige beslissing zouden kunnen beïnvloeden.

Uw gedrag vormt een ernstige verstoring van de openbare orde en geeft blijk van een volledige afwezigheid van de wil om te integreren in de samenleving waarbinnen u zich ophoudt en waarvan u zo totaal en consequent bepaalde fundamentele waarden heeft miskend.

De ernstige bedreiging voor de openbare orde die uit uw gedrag voortvloeit is zodanig dat uw persoonlijke belangen geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de openbare orde.

Met inachtneming van alle door u aangevoerde omstandigheden wordt op grond van bovenstaande geconcludeerd dat er ernstige redenen van openbare orde zijn waardoor het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten daar uw gedrag een werkelijke, actuele en ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving.
(...)"

2. Onderzoek van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een eerste middel aan dat luidt als volgt:

"3. Aangaande de beslissing van verweerder tot beëindiging van het verblijf van eiser

3.1. Schending van art. 44 bis Vreemdelingenwet

1. Het art. 44 bis Vreemdelingenwet stelt:

§1. Onverminderd de paragrafen 2 en 3, kan de minister of zijn gemachtigde een einde maken aan het verblijf van de burgers van de Unie en hun familieleden en hun het bevel geven het grondgebied te verlaten om redenen van openbare orde, nationale veiligheid of volksgezondheid.

§2. De minister kan een einde maken aan het verblijf van de burgers van de Unie en hun familieleden die krachtens de artikelen 42quinquies en 42sexies een duurzaam verblijfsrecht hebben verkregen en

hun het bevel geven het grondgebied te verlaten, alleen om ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid.

§3. De minister kan een einde maken aan het verblijf van de volgende burgers van de Unie en hun het bevel geven het grondgebied te verlaten, alleen om dwingende redenen van nationale veiligheid:

1° de burgers van de Unie die op het grondgebied van het Rijk hebben verbleven gedurende de tien voorafgaande jaren;

2° de burgers van de Unie die minderjarig zijn, behalve indien de beslissing noodzakelijk is in het belang van het kind, zoals bepaald in het Verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van het kind van 20 november 1989

§4. Wanneer de minister of zijn gemachtigde overweegt een beslissing zoals bedoeld in de paragrafen 01,2 of 3 te nemen, houdt rekening met de duur van het verblijf van de burger van de Unie of zijn familielid op het grondgebied van het Rijk, zijn leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong.

2. In de bestreden beslissing komt verweerster tot de volgende conclusie:

Met inachtneming van alle door u aangevoerde omstandigheden wordt op grond van bovenstaande geconcludeerd dat er ernstige redenen van openbare orde zijn waardoor het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de orde ter preventie van strafbare feiten daar uw gedrag een werkelijke, actuele en ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving.

3. Vooreerst kan er geen sprake zijn van een actuele bedreiging aangezien de feiten waarvoor verzoeker werd opgepakt zich in 2014 worden gesitueerd en de (laatste) definitieve veroordeling dateert van 26 oktober 2016 daar waar de beslissing om het verblijfsrecht in te trekken dateert van 10 oktober 2018 oftewel meer dan twee jaar na deze veroordeling.

Verzoeker mekt tevens op dat hij op 3 juni 2014 voorlopig in vrijheid werd gesteld doch dat deze invrijheidstelling werd ingetrokken omwille van de veroordeling door het hof van beroep van 26 oktober 2016. Deze veroordeling handelt over feiten die dateren van voor zijn voorlopige invrijheidstelling zodoende evenmin van een actuele doch ernstige, of werkelijke dreiging kan worden weerhouden gezien verzoeker in die periode geen strafbare feiten heeft gepleegd.

Daarnaast merkt verzoeker op dat hij op 22 februari 2018 tijdens zijn verhoor een reeks documenten en stukken (zie pagina 4 van de bestreden beslissing) liet geworden aan verweerster teneinde aan te tonen dat verzoeker sterke banden met België heeft daar waar hij in Servië (zeer) beperkte banden heeft en verzoeker dus verder wil kunnen verblijven in België.

2.b. Daarnaast kan er ook geen sprake zijn van een ernstige bedreiging waarbij verzoeker opmerkt dat opnieuw dient opgemerkt te worden dat eiser na de opheffing van zijn voorlopige hechtenis terug in de Belgische maatschappij leefde én geen strafbare feiten heeft gepleegd.

3. Verzoeker is dan ook van oordeel dat er geen sprake kan zijn van een ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving (welk belang) waardoor ten onrechte een beslissing tot beëindiging van zijn verblijf werd genomen.

Verzoeker is dan ook van oordeel dat deze beslissing vernietigd dient te worden."

2.1.2. Verzoeker voert aan dat de ernstige redenen van openbare orde waarop de bestreden beslissing gesteund is, niet actueel zijn omdat de feiten waarvoor verzoeker werd opgepakt, plaatsvonden in 2014 en dat de laatste definitieve veroordeling dateert van 26 oktober 2016. De beslissing om het verblijfsrecht te beëindigen dateert van 10 oktober 2018, meer dan twee jaar na verzoekers laatste veroordeling. Verzoeker wijst er ook op dat hij op 3 juni 2014 voorlopig in vrijheid werd gesteld en dat deze invrijheidsstelling werd herroepen door de veroordeling door het Hof van Beroep op 26 oktober 2016. Deze veroordeling betreft echter feiten die dateren van vóór de voorlopige invrijheidstelling zodat hieruit geen actuele bedreiging voor de openbare orde of openbare veiligheid blijkt. Daarnaast voert verzoeker aan dat hij tijdens het gehoor op 20 februari 2018 documenten heeft overgemaakt waaruit blijkt dat hij zeer sterke banden in België heeft en slechts beperkte banden in Servië. Verzoeker wijst er

ook op dat er geen sprake kan zijn van een ernstige bedreiging omdat hij na zijn voorlopige invrijheidstelling geen nieuwe strafbare feiten heeft gepleegd.

Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt dat de ernstige redenen van openbare orde of openbare veiligheid steunen op de volgende vaststellingen:

“Sinds jeugdige leeftijd doorliep u een indrukwekkend traject met diverse jeugdbeschermingsmaatregelen. Deze maatregelen hadden blijkbaar niet het minste gedrag corrigerende effect.

Sinds u op 26.09.2012 meerderjarig werd, liep u niet minder dan 3 veroordelingen op voor feiten van diefstallen; opzettelijke slagen en verwondingen met ziekte of arbeidsongeschiktheid tot gevolg en mensenhandel. U was net 19 jaar toen u in korte tijd talrijke diefstallen en andere eerlijkheidsmisdrijven pleegde, waarbij tijdens uw rooftochten roekeloos, zonder scrupules, gewetenloos en met een niets ontziende criminele ingesteldheid opgetreden werd. Uit uw daden blijkt een totale oneerlijkheid en een criminele ingesteldheid, welke door het planmatige karakter van de gepleegde feiten alleen nog maar benadrukt worden. Hiertegen dient de maatschappij beschermd te worden.

Uw gebrek aan respect voor de wet wordt verder onderstreept door het feit dat u niet minder dan 17 veroordelingen door de politierechtbank in verkeerszaken opgelopen hebt, waaronder 2 met een gevangenisstraf van 3 maanden en van 6 maanden en 3 maanden [op 17.04.2012, 22.10.2012 (2x), 20.12.2013> 30.12.2013, 25.04.2014, 28.04.2014, 12.05.2014, 12.02.2015, 01.09.2015, 12.11.2015 (3 maanden gevangenisstraf), 09.12.2015, 16.12.2015, 18.02.2016, 29.02.2016, 06.06.2016 (6 + 3 maanden gevangenisstraf 13.12.2016)]. Deze feiten zijn ernstig omdat ze getuigen van een totaal gebrek aan verantwoordelijkheidszin in het verkeer en aantonen dat u zich boven de wet verheven voelt. U staat totaal niet stil bij de mogelijke gevolgen van uw handelen, u had geen geldig rijbewijs en verloor het recht lot sturen, maar dat hield u niet tegen toch met de wagen te rijden tijdens deze verboden en dat dan vaak nog zonder geldige verzekering en/of inschrijving van het voertuig. U lijkt een leven te leiden waarbij u op geen enkele wijze rekening houdt met derden, u trekt duidelijk geen lessen uit deze veroordelingen en u blijkt de ernst van uw daden niet in te zien, noch schijnt u te begrijpen dat uw gedrag maatschappelijk onaanvaardbaar is.

U kon het zelfs niet laten om na de aan u toegekende strafonderbreking van 13.10.2016 tot 23.11.2016 niet terug te keren naar de gevangenis. U werd hiervoor geseind en op 09.06.2017 opnieuw aangehouden en opgesloten in de gevangenis van Antwerpen. Dit getuigt van het feit dat u niet geneigd bent u te conformeren aan de maatschappelijke norm dat u zich aan de wet moet houden en bevestigt uw onbetrouwbaar karakter. Enige verbetering in uw gedrag dat afbreuk vermag te doen aan het ernstig, reëel en actueel gevaar dat u vormt voor de openbare orde, kan niet worden vastgesteld.

*Uit voorgaande blijkt dat u geen lessen trekt uit uw veroordelingen en dat u de ernst van uw daden niet blijkt of niet wenst in te zien, noch schijnt u te begrijpen dat uw gedrag maatschappelijk onaanvaardbaar is. De feiten waarvoor u werd veroordeeld worden alsmaar ernstiger. Op 26.10.2016 werd u veroordeeld tot een gevangenisstraf van 4 jaar voor feiten van mensenhandel met als doel de seksuele uitbuiting van een uit een instelling ontvlucht minderjarig meisje. Uit het arrest van het Hof van beroep van 26.10.2016 blijkt: *De handelingen van beklaagde (u) en zijn broer R. A. kaderen in een vereniging waarbij aan de minderjarige en uit de instelling gevluchte J. onderdak werd verschaft in hotels en bij de vriendin van beklaagde (u) "Y.", die als meerderjarige escorteservice uitvoert, en waarbij ze de prostitutieactiviteiten van de minderjarige uitbuiet. Er werden chauffeurs ingezet en onder de identiteitskaart van de chauffeurs hotelkamers geboekt door beklaagde (u). Uit de afgeluisterde gesprekken blijkt dat de prijs voor een afspraak met een klant mee door beklaagde (u) werd bepaald. Beklaagde (u) wist dat J. een ontvluchte minderjarige was zodat de omstandigheid van minderjarigheid en kwetsbare positie bewezen voorkomt. Het staat tevens vast dat het kwetsbare slachtoffer onder morele druk stond van de omgeving die haar onderdak verleende en drugs verschaft, om zich te prostitueren. Zonder cocaïnegebruik zou ze haar prostitutieactiviteiten niet hebben kunnen uitoefenen volgens haar verklaring".*

De ernst van de feiten, de gezondheidsrisico's die het slachtoffer liep, de impact van de feiten op de verdere ontwikkeling van het slachtoffer, geven blijk van een volstrekt normloze ingesteldheid en een fundamenteel gebrek aan respect voor de fysische en psychische ingesteldheid van een kwetsbaar minderjarig meisje. Uit uw persoonlijk handelen komt een volgehouden, voor de maatschappij

gevaarlijke criminele ingesteldheid naar voren waardoor het helemaal niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag in de toekomst niet zal herhalen. U trok geen lering uit uw reeds gevulde strafregister.

Ingevolge de bijzondere zwaarwichtigheid van de feiten die gericht waren op het bekomen van snel en illegaal voordeel, het herhaaldelijk karakter en het gegeven dat u geweld of bedreiging niet schuwt, wordt geconcludeerd dat u een ernstig gevaar kan betekenen voor de rust van de burgers evenals voor de handhaving van de openbare orde. Het herhaaldelijk niet respecteren van de strafrechtelijke bepalingen in België getuigt expliciet van het niet geïntegreerd zijn in de Belgische samenleving.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u een ernstig, reëel en actueel gevaar vormt voor de samenleving en dat er ernstige redenen van openbare orde zijn die een beëindiging van uw verblijf in België rechtvaardigen en zelfs vereisen.”

Aldus blijkt onder meer dat verzoeker sedert zijn meerderjarigheid drie veroordelingen opliep voor feiten van diefstallen, opzettelijke slagen en verwondingen en mensenhandel. Hij werd ook zeventien maal veroordeeld door de politierechtbank voor verkeerszaken. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) acht het niet kennelijk onredelijk dat de verwerende partij aan de hand van deze objectieve elementen besluit dat uit verzoekers handelen een volgehouden gevaarlijke criminele ingesteldheid blijkt waarvan niet kan worden uitgesloten dat hij dit in de toekomst zal herhalen. Er werd daarbij ook vastgesteld dat verzoeker het plegen van strafbare feiten niet enkel herhaalde, maar dat de gepleegde feiten ook alsmaar ernstiger werden. Zo betreft de meest recente veroordeling feiten van mensenhandel en de seksuele uitbuiting van een minderjarige. Uit het arrest van het Hof van Beroep blijkt onder meer:

“De handelingen van beklaagde en zijn broer R. A. kaderen in een vereniging waarbij aan de minderjarige en uit de instelling gevluchte J. onderdak werd verschaft in hotels en bij de vriendin van beklaagde “Y.”, die als meerderjarige escorteservice uitvoert, en waarbij ze de prostitutieactiviteiten van de minderjarige uitbuiten. Er werden chauffeurs ingezet en onder de identiteitskaart van de chauffeurs hotelkamers geboekt door de beklaagde. Uit de afgeluisterde gesprekken blijkt dat de prijs voor een afspraak met een klant mee door beklaagde werd bepaald. Beklaagde wist dat J. een ontvluchte minderjarige was zodat de omstandigheid van minderjarigheid en kwetsbare positie bewezen voorkomt. Het staat tevens vast dat het kwetsbare slachtoffer onder morele druk stond van de omgeving die haar onderdak verleende en drugs verschaft, om zich te prostitueren. Zonder cocaïnegebruik zou ze haar prostitutieactiviteiten niet hebben kunnen uitoefenen volgens haar verklaring.”

Er kan niet ernstig worden betwist dat het gaat om zwaarwichtige feiten en dat er sprake is van een lange geschiedenis van recidive. Daarenboven moet worden opgemerkt dat verzoeker sedert zijn definitieve veroordeling in 2016 in de gevangenis verblijft, zodat verzoeker zich bezwaarlijk kan beroepen op het feit dat hij sedertdien geen strafbare feiten meer zou hebben gepleegd. De Raad is van oordeel dat, op grond van de specifieke omstandigheden van de zaak, niet op kennelijk onredelijke wijze werd besloten dat de bedreiging voor de openbare orde nog steeds actueel is. Verzoeker brengt geen elementen aan ter weerlegging van de vaststelling dat er sprake is van een neiging om zijn gedrag in de toekomst te handhaven (cf. HvJ 27 oktober 1977, C-30/77, *Bouchereau*, ptn. 28-29; HvJ 22 mei 2012, C-348/09, *P.I.*, pt. 30). De verwerende partij heeft zich niet enkel gebaseerd op strafrechtelijke veroordelingen uit het verleden, maar is wel degelijk overgegaan tot een inschatting van verzoekers toekomstige gedrag. Verzoeker brengt zelf geen concrete elementen aan waaruit zou kunnen blijken dat het weinig waarschijnlijk is dat hij zijn gedrag in de toekomst zal voortzetten (HvJ 2 mei 2018, C-331/16 en C-366/16, pt.60).

Het eerste middel is niet gegrond.

2.2.1. Verzoeker voert een tweede middel aan dat hij uiteenzet als volgt.

“3.2. Schending van art. 8 EVRM

1. In de bestreden beslissing kan niet om de vaststelling heen dat verzoeker een sterke band met België heeft en dat dit verklaart kan worden door de aanwezigheid van zijn partner, kinderen ...

2. Verzoeker is van oordeel dat zijn recht op een gezin, als voorzien in art. 8 EVRM, geschonden wordt wanneer verzoeker gescheiden zou worden door zijn verblijf in te trekken en hem terug naar Servië te

sturen aangezien verzoeker opgroeiende kinderen heeft die (ook) een vader nodig hebben. Verzoeker zijn zussen wonen eveneens in België alsook zijn broers waardoor verzoeker een sterke familiale band heeft opgebouwd.

3. Verzoeker is van oordeel dat verweester weinig tot geen rekening hiermee heeft willen houden waardoor verzoeker dan ook vraagt dat de voorliggende beslissing wordt vernietigd.”

2.2.2. In uitoefening van hun prerogatief inzake migratiecontrole en het bewaken van de openbare orde hebben de verdragsluitende staten de bevoegdheid om een vreemdeling die veroordeeld is omwille van misdrijven uit te wijzen. Deze beslissing moet, indien het een inmenging uitmaakt op het recht op eerbiediging van het gezins-/privéleven, bij wet voorzien zijn en noodzakelijk zijn in een democratische samenleving; dit is gerechtvaardigd door een dwingende sociale behoefte en proportioneel met het nagestreefde legitieme doel.

Hoewel bepaalde Verdragsstaten wetgeving of regelgeving hebben aangenomen die voorzien dat vreemdelingen die op hun grondgebied geboren zijn of op jonge leeftijd toegekomen zijn, niet kunnen worden verwijderd op grond van hun gerechtelijk verleden, kan geen absoluut recht op niet-uitwijzing worden afgeleid uit artikel 8 van het EVRM, waarvan de tweede paragraaf is opgesteld in bewoordingen die duidelijk uitzonderingen toestaan op de algemene rechten die gewaarborgd worden in de eerste paragraaf.

Artikel 8 van het EVRM verleent geen enkele categorie vreemdelingen een absoluut recht op niet-uitwijzing. Uit de rechtspraak van het Hof blijkt desalniettemin dat de uitwijzing van een vreemdeling in bepaalde omstandigheden in strijd is met artikel 8 van het EVRM.

Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens heeft in zijn arrest *Boultif* de criteria opgesomd die moeten worden gehanteerd om te beoordelen of een verwijderingsmaatregel nodig was in een democratische samenleving en in verhouding was tot het legitieme nagestreefde doel. Deze criteria – die worden weergegeven in paragraaf 48 van het arrest – zijn de volgende:

- de aard en ernst van het gepleegde misdrijf;
- de duur van het verblijf in het gastland;
- het tijdsverloop sinds het misdrijf en het gedrag van betrokkene tijdens die periode;
- de nationaliteit van alle betrokkenen;
- de gezinssituatie van de verzoeker, zoals duur van het huwelijk, alsook andere factoren die getuigen van een daadwerkelijk gezinsleven;
- de vraag of de (huwelijks)partner op de hoogte was van het misdrijf bij de totstandkoming van de gezinsband (bv. toen hij/zij met de vreemdeling in het huwelijk trad of een relatie aanging);
- de vraag of er kinderen zijn geboren uit dit huwelijk en, als dit het geval is, hun leeftijd;
- de ernst van de moeilijkheden die de huwelijks(partner) zal ondervinden indien hij/zij de vreemdeling zou volgen naar het land van herkomst/bestemming, dit zijn er belemmeringen die terugkeer naar het land van herkomst moeilijk maken. In de woorden van het EHRM kan sprake zijn van een ‘*certain degree of hardship*’;
- bijzondere omstandigheden, zoals medische elementen.

Uit de uitspraak van het EHRM inzake *Üner* volgt dat naast de *Boultif*-criteria ook in de belangenafweging moet worden betrekken, voor zover van toepassing op de voorliggende zaak:

- het belang en welzijn van de kinderen, in het bijzonder de ernst van de problemen die kinderen waarschijnlijk zouden ondervinden in het land van herkomst van de vreemdeling; en
- de hechtheid van de sociale, culturele en familiebanden van de vreemdeling met het gastland en met zijn land van herkomst (EHRM 18 oktober 2006, *Üner/Nederland (GK)*, § 55, 57 en 58).

De ‘*Boultif*-criteria’ zijn des te meer van toepassing in gevallen waarin de verzoekende partijen geboren zijn of op jongere leeftijd zijn toegekomen in het gastland (*Mokrani c. Frankrijk*, nr [52206/99](#), § 31, 15 juli 2003). De onderliggende reden dat de duur van het verblijf van een persoon in het gastland een van de elementen is waarmee rekening moet worden gehouden, berust op de veronderstelling dat hoe langer een persoon in een bepaald land verblijft, des te sterker zijn banden met dat land zijn en des te zwakker zijn banden met zijn land van herkomst zijn. In het licht van deze overwegingen is het vanzelfsprekend dat het Hof rekening zal houden met de bijzondere situatie van de vreemdelingen die het grootste deel

van hun kindertijd, zo niet gans hun kindertijd, hebben doorgebracht in het gastland, er werden grootgebracht en er hun opleiding genoten hebben.

Wanneer een volwassen migrant geen gezin heeft gesticht in de verdragsluitende staat, maar daar werd geboren en heel zijn kindertijd en jeugd of een groot deel ervan in de verdragsluitende staat heeft doorgebracht, dan wordt nagegaan of de verwijdering een noodzakelijke en proportionele inmenging van het privéleven en/of het breder gezinsleven uitmaakt en zijn er derhalve zeer ernstige redenen vereist om een verwijdering te rechtvaardigen.

Het Hof beoordeelt dan enkel de eerste drie *Boultif*-criteria, nl. de aard en ernst van de gepleegde inbreuken, de duur van het verblijf van de vreemdeling in de verdragsluitende staat en de tijdsperiode die verlopen is tussen het plegen van de inbreuk en de verwijderingsmaatregel, alsook het gedrag van de vreemdeling tijdens die periode. Daarenboven wordt ook gekeken naar de hechtheid ('*solidity*') van de sociale, culturele en familiale banden met het land van verblijf en het in het land van herkomst. Voorts wordt ook nagegaan of de verwijderingsmaatregel en het inreisverbod in tijd werden beperkt. Het Hof erkent dat, wanneer de duur van het verblijf van de vreemdeling en de hechtheid van zijn sociale, culturele en familiale banden met het gastland worden onderzocht, de situatie uiteraard niet dezelfde is wanneer de betrokken persoon in het land in zijn kindertijd of zijn jeugd toegekomen is, of zelfs geboren is, in het gastland, dan wel wanneer de betrokken persoon pas op volwassen leeftijd is toegekomen in het gastland (EHRM 23 juni 2008, *Maslov/Oostenrijk* (GK), §§ 73-74).

Niettemin, ondanks deze bijzondere aandacht voor deze vreemdelingen die geboren en getogen zijn in de verdragsluitende staten en de hogere bewijslast die in hoofde van deze staten wordt gelegd, blijft het principe gelden dat artikel 8 van het EVRM geen absolute bescherming tegen verwijdering inhoudt. Het Hof herinnert eraan dat: "*according to Recommendation Rec(2000)15 of the Committee of Ministers of the Council of Europe, each member state should have the option to provide in its internal law that a long-term immigrant may be expelled if he or she constitutes a serious threat to national security or public safety*".

De vereiste 'zeer ernstige redenen' hebben niet enkel betrekking op de aard en ernst van de strafrechtelijke inbreuken die werden gepleegd, maar ook op de sociale banden van de betrokken vreemdeling met zijn land van herkomst. Zie de zaak *Shala* waaruit blijkt dat de sociale bandenvereiste niet enkel een criterium is dat kan worden gebruikt om de proportionaliteit van een verwijdering te beoordelen maar ook om de noodzakelijkheid van een verwijdering te rechtvaardigen (EHRM 15 december 2012, nr. 52873/09, *Shala v. Zwitserland*).

De leeftijd van de vreemdeling speelt niet enkel een rol in de beoordeling van de hechtheid van de sociale en familiale banden, van belang is ook de leeftijd waarop de inbreuken werden gepleegd, nl. als volwassene of als minderjarige.

Wanneer strafrechtelijke inbreuken als volwassene worden gepleegd, dan zal artikel 8 van het EVRM geen bescherming bieden, zelfs als de vreemdeling grotendeels is opgegroeid in de verdragsluitende staten, indien deze inbreuken als zeer ernstige redenen worden beschouwd om de verwijdering te rechtvaardigen.

Zeernstige redenen die de verwijdering rechtvaardigen zijn daarentegen des te meer vereist wanneer de inbreuken als minderjarige werden gepleegd. Zeernstige inbreuken, zoals verkrachting, kunnen dan ook de verwijdering rechtvaardigen ook al werden ze gepleegd als minderjarige.

In de bestreden beslissing wordt verzoekers gezinsleven als volgt beoordeeld:

"In het kader van een beslissing tot beëindiging van het verblijf genomen in toepassing van artikel 44bis § 2 van de wet van 15 december 1980, betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, moet er rekening gehouden worden met de duur van uw verblijf in het Rijk, uw leeftijd, uw gezondheidstoestand, uw gezins- en economische situatie, uw sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin u bindingen heeft met uw land van oorsprong.

U verklaarde in uw hoorrecht een relatie te hebben met J. B. (geboren te K. op 29.02.1996, van Servische nationaliteit, 8.554.215). Zij is in het bezit van een A-kaart geldig tot 07.01.2019 en kwam tot 27.01.2018 op bezoek in de gevangenis (bezoekerslijst tot 02.10.2018). Er zijn verder geen details over

deze relatie gekend, noch is geweten of deze relatie tot op heden verder duurt. Jullie stonden nooit officieel ingeschreven op eenzelfde adres, U legt geen elementen voor waaruit blijkt dat uw relatie voldoende hecht is om onder het toepassingsgebied van artikel 8 EVRM te vallen. Hoe dan ook, zelfs indien vast zou staan dat er sprake zou zijn van een beschermenswaardig gezinsleven tussen u en mevrouw J., quod non, kan opgemerkt worden dat er uit uw administratief dossier geen precieze onoverkomelijke hinderpalen blijken die de voortzetting van dit gezinsleven in uw land van herkomst of elders verhinderen, evenmin blijkt dat u uw gezinsleven enkel in België verder zou kunnen zetten. Mevrouw heeft bijvoorbeeld, net als u, de Servische nationaliteit wat er toch op wijst dat de Servische cultuur en gewoonten haar niet volledig vreemd zullen zijn. Het feit dat mevrouw J. niet gedwongen kan worden het Belgische grondgebied te verlaten, maakt niet dat zij u niet vrijwillig zou kunnen volgen naar uw land van herkomst of elders. Mevrouw J. kan er uiteraard ook voor kiezen in België te blijven en contact met u onderhouden via mail, telefoon en andere moderne communicatiemiddelen, alsook via periodieke reizen naar Servië of een andere plaats waar u zou verblijven.

Volgens uw verklaringen heeft u ook twee minderjarige kinderen in België: S. S. (geboren te Antwerpen op 18.07.2011, van Servische nationaliteit, in het bezit van een identiteitskaart voor kinderen) en R. A. (geboren te Antwerpen op 07.10.2016, verdere gegevens onbekend).

De moeder van uw oudste zoon, S.S., is S.C. (geboren te L. op 15.09.1996, van Servische nationaliteit, in het bezit van een A-kaart; 7.614.666). U hebt het kind niet erkend en er werd geen DNA-test uitgevoerd. Het kind en de moeder komen niet op bezoek in de gevangenis. U of uw advocaat verschaft verder geen enkel gegeven over uw relatie met uw vermeende zoon. Het gaat hier dan ook om een loutere bewering die door geen enkel document gestaafd wordt. U legt geen enkel bewijsstuk voor dat aantoonst of en hoe u invulling geeft aan het gezins- en/of familieleven met uw vermeende zoon. U toont niet aan of u bijdraagt aan het onderhoud van Sebastian, of u deelt in de beslissingen over zijn opvoeding, et cetera. Jullie stonden nooit officieel op eenzelfde adres ingeschreven. Er liggen thans geen bewijzen voor die aantonen dat er een nauwe band bestaat tussen u en Sebastian. Er werd geen gezinsleven aangetoond tussen u en Sebastian in de zin van artikel 8 van het EVRM. De uitwijzing van een ouder die niet samenwoont met zijn minderjarige kind heeft niet dezelfde ontwrichtende impact op het leven van het kind als de uitwijzing van een ouder die wel als een gezin samenwoont met zijn kinderen, zeker indien contact via telefoon en internet mogelijk blijft vanuit het land waarnaar de ouder zal worden uitgewezen en er voor de kinderen geen beletsel bestaat om deze ouder te gaan opzoeken in diens land van herkomst (EHRM 18 oktober 2006, Ünür/Nederland; EHRM 8 januari 2009, Grant/hei Verenigd Koninkrijk; EHRM 17 februari 2009, Onur/Her Verenigd Koninkrijk). Uit niets blijkt dat contact via telefoon en/of internet vanuit uw herkomstland of het land waar u zich zal vestigen niet mogelijk zou zijn. Er blijkt evenmin dat uw zoon mits begeleiding van de moeder of een ander gezinslid of indien hij wat ouder is u niet zou kunnen opzoeken daar waar u zich zal vestigen.

Wat betreft uw jongste zoon, legt u een uittreksel uit de geboorteakte voor afgegeven op 12.02.2018 te Antwerpen. Hieruit blijkt dat R.A. te Borgerhout geboren werd op 07.10.2016, dat u als vader vermeld wordt en dat D.S. zijn moeder is. U verklaarde dat A. woonachtig is bij R.R., uw moeder, en dat u haar "de volledige volmacht gegeven heeft". Vergezeld van een volwassen familielid, komt A. van tijd tot tijd op bezoek in de gevangenis. D. S. kwam, tenminste tot het moment van redactie van onderhavige beslissing (02.10.2018) niet bij u op bezoek in de gevangenis. Noch R. A.» noch D. S. zijn (op die naam) ingeschreven in de registers, momenteel heeft dus geen van beiden recht op verblijf in België. Er worden geen bewijzen voorgelegd dat mevrouw D. ontzet zou zijn uit het ouderlijk gezag, evenmin is geweten waar de moeder van A. zich bevindt en of zij al dan niet op enige wijze bijdraagt aan de opvoeding van haar zoon. Het staat ook niet vast dat R. A. effectief bij uw moeder verblijft zoals u beweert. Uit het gegeven dat hij op bezoek komt in de gevangenis, kan niet zomaar afgeleid worden dat hij ook een vaste woonplaats heeft in België. Hoe dan ook, er liggen geen concrete elementen voor die er op zouden kunnen wijzen dat er in hoofde van uw zoon ernstige moeilijkheden zouden zijn indien hij u zou volgen naar uw herkomstland of elders. Hij is nog zeer jong waardoor verondersteld kan worden dat hij zich makkelijk zou kunnen aanpassen aan een nieuwe situatie. Bovendien is hij nog niet schoolplichtig. Het feit dat hij in België geboren werd, is op zich geen reden om aan te nemen dat hij zich niet zou kunnen aanpassen in het land van herkomst van zijn vader dan wel een derde land. Uw moeder zou dan contact met Sebastian kunnen onderhouden door middel van moderne communicatiemiddelen of middels korte bezoeken aan het land waar jullie zich zouden vestigen. Het hoger belang en welzijn van de kinderen heeft een primordiaal karakter maar geen absoluut karakter. Bij de afweging van de verschillende op het spel staande belangen, neemt het belang van de kinderen een bijzondere plaats in. Die bijzondere plaats maakt het evenwel niet onmogelijk om eveneens rekening te houden met andere belangen (EHRM, 3 oktober 2014, nr. 12738/10, Jeunesse t. Nederland, par, 101;

GwH 7 maart 2013, nr. 30/2013). Er blijken geen precieze onoverkomelijke hinderpalen die de opbouw van een gezinsleven met A. in het land van herkomst of elders verhinderen, evenmin blijkt dat u het gezinsleven met A. enkel in België zou kunnen opbouwen,

ü verklaarde dat uw vader» uw moeder, uw 4 broers en uw 2 zussen eveneens in België verblijven. U ontvangt In de gevangenis bezoek van uw familie.

Met betrekking tot uw vader, R.L., kan opgemerkt worden dat deze geen recht op verblijf in België heeft. Hij werd op 25.10.2013 van ambtswege afgevoerd uit de registers en hij werd op 09.06.2017 gerepatrieerd naar Belgrado (Servië). Het gegeven dat hij een hartziekte heeft, is voor onderhavige beslissing irrelevant, Hij verblijft immers niet, althans niet legaal, in België.

Uw moeder, R.R., heeft recht op verblijf In België. Opdat in het bijzonder een relatie tussen meerderjarige kinderen en hun ouders onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM kan vallen, zijn er In beginsel bijkomende elementen van afhankelijkheid vereist die anders zijn dan de gewoonlijke affectieve banden (EHRM 15 oktober 2003, nr. 52206/99, Mokrani v. Frankrijk, par. 33; EHRM 12 januari 2010, nr. 47486/06, A.W. Khan v. Verenigd Koninkrijk, par. 32; EHRM 15 mei 2012, nr. 16567/10, Nacic e.a. v. Zweden, par. 76). Uit de stukken van het administratief dossier blijken geen bijkomende elementen van afhankelijkheid tussen u en uw moeder. Uit de omstandigheid dat u bij uw moeder woonde alvorens uw opsluiting kan niet ipso facto een band van afhankelijkheid tussen jullie worden afgeleid. Het bestaan van een meer dan gebruikelijke afhankelijkheidsrelatie kan niet vastgesteld worden. Aldus wordt het bestaan van een gezinsleven dat onder de bescherming valt van artikel 8 EVRM niet aangetoond. U verklaarde dat uw moeder borst- en longkanker heeft. Deze bewering wordt niet ondersteund met medische attesten. U legt geen attest voor waaruit blijkt dat uw moeder mantelzorg zou nodig hebben, noch legt u bewijsstukken voor waaruit blijkt dat uw aanwezigheid in België vereist zou zijn om voor uw moeder te zorgen. Uw moeder heeft nog kinderen die recht op verblijf in België hebben en er wordt niet aangetoond dat deze kinderen de eventuele zorg voor uw moeder niet op zich zouden kunnen nemen. Bovendien kan, indien nodig, een beroep gedaan worden op diverse diensten die thuisverpleging aanbieden. Aangezien u in de gevangenis verblijft, kan u nu ook niet instaan voor hulp aan uw moeder. U kan contact onderhouden met uw moeder via de moderne communicatiemiddelen, eventueel kan zij u bezoeken daar waar u zich vestigt, er wordt immers niet aangetoond dat zij niet (voor korte perioden) zou kunnen reizen. Dat u volgens uw verklaringen traditioneel gezien als jongste kind voor uw ouders zou moeten zorgen, doet niets af aan voorgaande.

U verwijst eveneens naar de aanwezigheid van uw 4 broers (R.A., R.A., R.M. en R.A.) en uw 2 zussen (R.S. en R.S.) in België. U, uw broer M. en A. zijn momenteel opgesloten in de gevangenis van Beveren. Ook voor het bestaan van een gezinsleven tussen meerderjarige broers en zussen zullen bijkomende elementen van afhankelijkheid, andere dan de gewoonlijke affectieve banden, moeten worden aangetoond. Er worden geen bewijzen voorgelegd die het bestaan van een meer dan gebruikelijke afhankelijkheidsrelatie met één van uw broers of één van uw zussen aantonen. Voor de volledigheid wordt opgemerkt dat er op 08.06.2014 voor uw broer, R. M. (ook gekend als V. K.) een Koninklijk Besluit tot uitzetting werd genomen, beslissing hem betekend op 08.06.2014. Hij werd op 08.03.2015 gerepatrieerd naar Belgrado (Servië). Hij kwam echter illegaal naar België terug en werd op 01.06.2016 opnieuw opgesloten in de gevangenis waar hij een strafrestand van 1.606 dagen moet uitzitten (herroeping van zijn voorlopige invrijheidstelling d.d. 08.03.2015). Voor uw broer R. A. (ook gekend als V. E.) werd er op 28.06.2018 een beslissing tot beëindiging van het verblijf opgesteld. Deze beslissing werd hem op 02.07.2018 betekend.

Een schending van artikel 8 EVRM wordt niet aangetoond, Hoe dan ook, uit artikel 8, tweede lid van het EVRM blijkt dat een Inmenging in het privé - en gezinsleven mogelijk is wanneer er een wettelijke basis is en een maatregel nodig is om bepaalde doelstellingen, zoals de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, te verzekeren. Het gevaar dat u vormt voor de openbare orde, is superieur aan de familiale- en privébelangen die u kan doen gelden, er zijn ernstige redenen van openbare orde waardoor het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt. ”

Aldus blijkt dat omstandig wordt gemotiveerd met betrekking tot verzoekers familie in België. Verzoeker verwijst in het middel op zeer summiere wijze naar de aanwezigheid van zijn familieleden in België en stelt dat de verwerende partij “weinig tot geen rekening hiermee heeft willen houden”. Uit de hierboven aangehaalde motivering blijkt duidelijk het tegendeel. Verzoeker voert geen enkel element aan waaruit

kan blijken dat hogestaande belangenafweging zou steunen op onjuiste of onzorgvuldige feitelijke vaststellingen of kennelijk onredelijk of disproportioneel zou zijn.

Verzoekers persoonlijk banden met België worden als volgt beoordeeld:

“U bent op 06.12.1996, op 2-jarige leeftijd, in België aangekomen. Inmiddels bent u bijna 24 jaar oud. De omstandigheid dat u al op jeugdige leeftijd in België aangekomen bent, waardoor u een band hebt opgebouwd met België, is als zodanig geen bijzondere omstandigheid. Het is inherent aan langdurig verblijf dat hier bijvoorbeeld een schoolopleiding is genoten en dat er, behalve de familiebanden, ook sociale en culturele banden zijn. Het is begrijpelijk dat u tijdens uw verblijf in België vriendschappen hebt opgebouwd en dat uw sociale leven zich hier afspeelt. Uit niets blijkt echter dat de banden die u met België opgebouwd hebt van een dergelijk uitzonderlijke aard zouden zijn dat deze vermogen op te wegen tegen het ernstig en actueel gevaar dat u door uw persoonlijk gedrag kan worden geacht te vormen voor de openbare orde. U legt immers geen enkel document voor dat het tegendeel bewijst. U werd reeds drie maal veroordeeld sinds u meerderjarig bent. Integratie veronderstelt ook dat men de Belgische reglementering respecteert en zich aldus onthoudt aan het plegen van strafbare feiten.

Aangezien u in Duitsland bent geboren en u op 2-jarige leeftijd op het grondgebied aankwam, zal het terugkeren naar Servië of naar een derde land, om daar een leven op te bouwen, wellicht enige aanpassing van u vergen. Er werden geen elementen voorgelegd dat er onoverkomelijke of bijzondere obstakels voor u bestaan om uzelf in Servië of in een derde land te vestigen. U stelt dat u niets kent in Servië, dat u er niemand kent en dat u nooit contact gehad hebt met iemand daar. U blijft op dit punt in gebreke enig begin van bewijs voor te leggen of enige nadere, concrete toelichting te verstrekken. Uit het curriculum Vitae dat u voorlegde, blijkt dat uw kennis van de taal Macedonisch en het Servisch zeer goed is. Het is niet onredelijk te veronderstellen dat u een sociaal vangnet hebt in Servië dat u kan helpen bij het opbouwen van uw leven aldaar. Uit het administratief dossier blijkt verder ook dat uw ouders in Duitsland gevat werden toen ze illegalen die uit Oostenrijk kwamen, vervoerden. In hun Servische paspoort werden zeer veel in- en uitreisstempels aangetroffen, ook van Servië. Uw vader werd op 09.06.2017 gerepatriëerd naar Belgrado en mocht u, ondanks wat u in uw CV schrijft, dan toch de taal niet spreken dan kan hij u eventueel helpen om uw kennis van de taal 20 snel mogelijk te verbeteren en om uw leven opnieuw uit te bouwen in Servië. Daar het recht op verblijf van uw 2 broers (M. en A.) eveneens beëindigd werd, zouden jullie elkaar desgewenst kunnen ondersteunen om jullie leven in het herkomstland dan wel elders opnieuw op te bouwen. Een deel van het gezinsleven kan daar worden verdergezet.

Uit het administratief dossier van uw broer A. blijkt dat uw familie ook banden heeft met Macedonië. Hij verklaarde immers dat uw vaders kant van de familie Servisch is en uw moeders kant Macedonisch. U zou ook minstens één nonkel hebben in Macedonië. Onderhavige beslissing betekent geenszins dat u naar Servië hoeft te gaan, u kan er ook voor opteren naar Macedonië te gaan. U spreekt de taal, heeft er familie en er liggen thans geen documenten voor waaruit blijkt dat u er geen verblijfsrecht zou kunnen bekomen.

U hebt zo goed als geen werkervaring (van 26.06.2013 tot 04.10.2013 en van 18.02.2013 tot 22.04.2013). U nam na 22.04.2013 nooit meer de verantwoordelijkheid om zelf in een inkomen te voorzien. In plaats van een reguliere tewerkstelling schrok u er niet van terug om uit geldnood diefstallen te plegen en om een minderjarig meisje uit te buiten. Er zijn geen tewerkstellingen van die aard dat gesproken zou kunnen worden van een economische binding met het gastland. U bezit een strafblad wat uw inschakeling in de arbeidsmarkt niet ten goede komt. Er kan worden aangenomen dat u met de reeds gevolgde opleidingen, vaardigheden en kwaliteiten toegang kan hebben tot de arbeidsmarkt daar waar u zich zal vestigen. Het contact met vrienden en kennissen in België kan u onderhouden via de moderne communicatiemiddelen en indien zij dat wensen, zouden zij u in uw thuisland dan wel elders kunnen komen bezoeken. Daarnaast kunnen zij u ook vanuit België ondersteunen bij uw herintegratie in uw thuisland dan wel in een derde land. U hebt geen elementen aangebracht met betrekking tot uw gezondheidstoestand die onderhavige beslissing zouden kunnen beïnvloeden.”

Aldus wordt ook gemotiveerd in het licht van verzoekers persoonlijke banden met België, alsook met het land van herkomst, Servië. Ook hier voert verzoeker geen enkel element aan ter weerlegging van deze beoordeling.

Het tweede middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel aangevoerd dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien maart tweeduizend negentien door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

C. VERHAERT